

til målinger. Ordningen udnyttes derfor ikke af så mange væksthusegartnerier som forventet.

Gartnerier med vækstlys anvender typisk i størrelsesordenen 85 pct. af det samlede forbrug af elektricitet til vækstlys. De resterende ca. 15 pct. af elforbruget anvendes til drift af pumper, ventilation, alm. lys, køling etc. Dette resterende elforbrug udgør typisk ca. 12-15 kWh pr. m² pr. år.

Det foreslås derfor, at der som supplement til den eksisterende ordning indføres en ny ordning, hvorefter gartnerier med vækstlys kan henregne 85 pct. af elforbruget til tung proces, dog således at der altid mindst skal henregnes 20 kWh pr. m² væksthuseareal til let proces pr. år svarende til lidt mere end det typiske forbrug af elektricitet til andre formål end vækstlys.

Fremstillingen af tømælk

Det foreslås, at proceslisten og reglerne for rumvarme vedrørende fremstillingen af tømælk ændres, jf. nr. 3 i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Fremstillingen af tømælk hører til de energiintensive processer, der er optaget på proceslisten. Tømælk opfylder kravene til energiintensitet for så vidt angår energiforbruget i forhold til værditilvæksten, men ikke i forhold til omsætningen. Da tømælk endvidere delvist anses for at være i konkurrence med andre ingredienser til fødevarer og foderstoffer, der ikke er optaget på proceslisten, omfatter proceslempelsen brændsler, men som hovedregel ikke elektricitet. Elforbruget i visse anlæg og processer, hvor elektricitet direkte kan erstatte brændsel, er dog omfattet af proceslempelsen.

Det har i praksis vist sig, at den gældende ordning vedrørende tung proces kan være administrativt tung, da energiforbruget efter definitionen i proceslisten kan skifte fra tung til let på forskellige tidspunkter.

For at opnå en lettere administration uden samtidig at tillade, at for stor en del af energiforbruget omfattes af tung proces foreslås det, at et forbrug på såvel højst 0,35 kWh elektricitet pr. kg tømælk som højst 7 MJ brændsel pr. kg tømælk af det samlede energiforbrug til fremstillingen af tømælk kan henregnes til tung proces.

Denne ordning er administrativt mere enkel og giver et større miljøincitament end den gældende ordning, men afgiftsbelastningen er større.

For at kompensere herfor og for yderligere at forenkle administrationen, foreslås det endvidere, at rumvarme og varmt vand, der anvendes i forbindelse med fremstillingen af tømælk, omfattes af proceslisten. Hermed lettes administrationen og uforhold-

mæssige omkostninger i forhold til afgiftsbetaling og energiforbrug undgås, idet der i praksis har været betydelige omkostninger forbundet med opdelingen af energiforbruget til et beskedent forbrug af især varmt vand til f.eks. håndvaske, vandhaner, rengøring o.lign., i lokaler hvor der fremstilles tømælk. I praksis betyder dette sammenholdt med standardsatserne for henregning af energi til tung proces, at rumvarmen bliver pålagt afgifter svarende til let proces.

Samlet vil forslaget medføre en lempelse for tømælksmejerierne. Dog vil blandt andet virksomheder, der koncentrerer mælk mhp. fremstilling af tømælk, men ikke selv fremstiller den færdige tømælk, efter forslaget alene være omfattet af reglerne for let proces.

Fremstillingen af foderstoffer

Det foreslås, at elektricitet anvendt til fremstillingen af foderstoffer og grøntfoder delvis defineres som tung proces, jf. nr. 4 og nr. 6 i bilaget til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Fremstillingen af foderstoffer og grøntfoder hører til de energiintensive processer, der er på proceslisten. Proceslisten omfatter imidlertid kun forbruget af brændsler, mens forbruget af elektricitet er defineret som let proces.

Den tunge proces er begrænset til brændsler primært af administrative hensyn. Fremstillingen af foderstoffer kan foregå såvel industrielt som i det primære jordbrug. Ved at begrænse tung proces til brændsler undgås en situation, hvor mange landbrug ville skulle have foretaget en opdeling af elforbruget på hhv. tung og let proces. En udvidelse af proceslisten alene for elektricitet anvendt i den industrielle fremstilling af foderstoffer ville endvidere medføre, at industrien vandt konkurrenceevne, selv om den anvender mere energi end det primære jordbrug.

Det større energiforbrug ved industriel fremstilling af foderstoffer skyldes dels, at foderstofferne pilletteres, dels at foderstofferne af hensyn til at undgå salmonellamitte skal gennemgå varmebehandling.

I gennemsnit anvendes 40-45 kWh elektricitet til fremstillingen af et ton foderstoffer. Heraf anvendes ca. 25 kWh elektricitet til varmebehandling og pillettering. Af de ca. 25 kWh elektricitet er godt 15 kWh begrundet i ønsket om varmebehandling.

Da fremstillingen af foderstoffer er energiintensiv og en delvis imødekommelse af foderstofbranchens ønsker ikke vil medføre konkurrenceforvriddning, foreslås det, at forbruget af elektricitet til varmebehandlede og pilletterede foderstoffer og pilletteret